Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

12 декември 2018 година*

„Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Колективна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща кръг с две стрелки — Реално използване на марката — Частична отмяна — Постановяване на частична отмяна — Член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001) — Правило 22, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 10, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625) — Представяне на марката върху опаковката — Възприятие от съответните потребители“

По дело T-253/17

Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, установено в Кьолн (Германия), за което се явяват P. Goldenbaum, I. Rohr и N. Ebbecke, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явява D. Hanf, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO е

Halston Properties, s. r. o., установено в Братислава (Словакия),

с предмет жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 20 февруари 2017 г. (преписка R 1357/2015-5), постановено в производство по отмяна със страни Halston Properties и Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: H. Kanninen, председател, J. Schwarcz и C. Iliopoulos (докладчик), съдии,

секретар: R. Ūkelytė, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 28 април 2017 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 21 юли 2017 г.,

* Език на производството: немски.

след съдебното заседание от 12 юни 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 12 юни 1996 г. жалбоподателят, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, подава заявка за регистрация на колективна марка на Европейския съюз в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) въз основа на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен, който пък е заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

2 Колективната марка, чиято регистрация се иска (наричана по-нататък „спорната марка“), е следният фигуративен знак:

3 Стоките и услугите, за които се иска регистрацията, спадат към класове 1—35, 39, 40 и 42 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година и отговарят за всеки от тези класове на следното описание:

– клас 1: „Химически продукти, предназначени за промишлеността, науката, фотографията, селското стопанство, градинарството и горското стопанство; необработени изкуствени смоли, пластмаси в необработено състояние; торове; пожарогасителни състави; препарати за закаляване и заваряване на метали; химически вещества за консервиране на храни; дъбилни вещества; адхезиви (лепливи вещества), предназначени за промишлеността“,

– клас 2: „Бои, лакове, политури; антикорозионни вещества и вещества, предпазващи дървения материал от повреждане; оцветители; байцове; необработени естествени смоли; метално фолио и прахообразни метали за бояджии, декоратори, печатари и художници“,

– клас 3: „Препарати за избелване и пране; препарати за почистване, полиране, обезмасляване и шлифоване; сапуни; парфюмерия, етерични масла, козметика, лосиони за коса; средства за почистване на зъби“,

– клас 4: „Промишлени масла и греси; смазки; препарати за абсорбиране на прах, омокрящи и свързващи средства; горива (включително моторно гориво) и осветителни вещества; свещи, фитили“,

– клас 5: „Фармацевтични, ветеринарни и хигиенни препарати; диетични вещества за медицински цели, бебешки храни; пластири, превързочни материали; материали за пломбиране на зъби и за зъбни отливки; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди“,

– клас 6: „Неблагородни метали и техните сплави; метални строителни материали; преносими метални конструкции; метални материали за железопътни линии; неелектрически кабели и жици от неблагородни метали; железария и метална кинкалерия; тръбопроводи от метал; сейфове (метални или неметални); метални продукти, включени в клас 6; руди за метали“,

– клас 7: „Машини за обработка на метал, дърво, хартия, текстил, материали от пластмаса или строителни материали; електрически машини и апарати за дома и офиса, включени в клас 7; инструменти за машини, двигатели (с изключение на двигатели за сухопътни превозни средства); съединителни елементи и трансмисионни предавки (с изключение на такива за сухопътни превозни средства); земеделски сечива, включени в този клас, инкубатори за яйца“,

– клас 8: „Ръчно задвижвани инструменти; ръчно задвижвани апарати за дома и градината, както и за обработка на метал, дърво, хартия, текстил, материали от пластмаса и строителни материали, включени в клас 8; ножарски изделия, вилици за маса и лъжици; хладни оръжия; бръсначи“,

– клас 9: „Научни, навигационни, геодезични, електрически, фотографски, кинематографски, оптически, теглилни, измервателни, сигнални, контролни (надзорни), за оказване на помощ (животоспасяващи) и учебни апарати и уреди, електрически апарати и инструменти, включени в този клас; апарати за записване, предаване или възпроизвеждане на звук или образ; магнитни носители на данни, грамофонни плочи; автомати за продажба и механизми за монетни апарати; касови апарати, изчислителни машини, оборудване за обработка на информация, компютри; пожарогасители“,

– клас 10: „Хирургически, медицински, стоматологични и ветеринарни апарати и инструменти, изкуствени крайници, очи и зъби; ортопедични изделия; материали за затваряне на рани“,

– клас 11: „Уреди за осветление, отопление, парогенериране, готвене, охлаждане, сушене, вентилация, водоснабдяване и за санитарни цели“,

– клас 12: „Превозни средства; апарати за придвижване по земя, вода и въздух“,

– клас 13: „Огнестрелно оръжие, муниции и снаряди, експлозиви, пиротехника“,

– клас 14: „Благородни метали и техните сплави, и изделия от благородни метали или с такова покритие, включени в клас 14; бижутерия, бижута, скъпоценни камъни; часовници и хронометрични уреди“,

– клас 15: „Музикални инструменти“,

– клас 16: „Хартия, картон и стоки от тези материали, които са включени в клас 16; печатни произведения; материали за подвързване на книги; фотографии; канцеларски принадлежности; лепила за канцеларски цели или домашна употреба; материали за художници; четки за рисуване; пишещи машини и канцеларско оборудване (с изключение на мебели); инструкции или учебни материали (с изключение на устройства); пластмасови материали за опаковки, които са включени в клас 16; карти за игра; печатарски букви; клишета“,

– клас 17: „Каучук, гутаперча, гума, азбест, слюда и продукти от тези материали, включени в клас 17; формувани пластмаси за производството; материали за запушване, уплътняване и изолиране; неметални гъвкави тръби“,

– клас 18: „Кожа и имитации на кожа и стоки от тези материали, включени в този клас; необработени кожи; куфари и пътни чанти; чадъри, слънчобрани и бастуни; камшици и седларски принадлежности“,

– клас 19: „Неметални строителни материали; неметални твърди тръби за строителството; асфалт, катран и битум; неметални преносими конструкции; неметални паметници“,

– клас 20: „Мебели, огледала, рамки за картини; стоки, включени в клас 20 от дърво, корк, тръстика, ратан, плетена ракита, рог, кост, слонова кост, китова кост, раковини, жълт кехлибар, седеф, морска пяна и заместители на тези материи или от пластмаса“,

– клас 21: „Домакински или кухненски прибори и съдове, включени в този клас (без такива, от скъпоценни метали или покрити със скъпоценни метали); гребени и гъби; четки (без четки за боядисване); материали за изработване на четки; изделия за почистване; домакинска тел за почистване; стъкло, необработено или полуобработено (с изключение на стъкло, използвано в строителството); стъклария, порцеланови и керамични изделия, включени в този клас“,

– клас 22: „Въжета, връв, мрежи, палатки, брезенти, корабни платна, торби (включени в този клас), материали за пълнеж (с изключение на каучук или пластмаса), текстилни материали от необработени влакна“,

– клас 23: „Прежди и конци за текстилна употреба“,

– клас 24: „Тъкани и текстилни изделия, включени в клас 24; покривала за легла и покривки за маси“,

– клас 25: „Облекло, обувки, шапки и украшения за глава“,

– клас 26: „Дантели и бродерии, панделки и ширити, копчета, телени копчета и капси, карфици и игли, изкуствени цветя“,

– клас 27: „Килими, черги, изтривалки, рогозки, линолеум и други материали за подови покрития; нетекстилни тапети за стена“,

– клас 28: „Игри и играчки; гимнастически и спортни артикули, включени в този клас; украшения за коледни елхи“,

– клас 29: „Месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; консервирани, сушени и варени и печени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компоти; яйца, мляко и млечни произведения; хранителни масла и мазнини“,

– клас 30: „Кафе, чай, какао, захар, ориз, тапиока, саго, заместители на кафе; брашно и зърнени храни, хляб, сладкиши и захарни изделия, сладоледи; мед, сироп от меласа; мая, бакпулвер; сол, горчица; оцет, сосове (подправки); подправки, лед“,

– клас 31: „Селскостопански, градинарски и горски продукти и семена, невключени в други класове; живи животни; пресни плодове и зеленчуци, семена за посев, растения и цветя; храни и фураж за животни; малц“,

– клас 32: „Бира; минерални и газирани води и други безалкохолни напитки; плодови напитки и сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“,

– клас 33: „Алкохолни напитки (с изключение на бира)“,

– клас 34: „Тютюн; принадлежности за пушачи; кибрит“,

– клас 35: „Рекламиране и рекламни услуги“,

– клас 39: „Транспорт, опаковане и съхраняване на стоки“,

– клас 40: „Обработка на материали, рециклиране на опаковъчни материали“,

– клас 42: „Отстраняване на отпадъци, създаване на софтуер за обработка на данни“.

4 Точка 6 от представените със заявката за регистрация правила за използване на спорната марка предвижда, наред с другото, че спорната марка е създадена, „за да се позволи на потребителите и търговците да разпознават опаковките, които са част от [д]войната [с]истема и за които е създаден принос към финансирането на системата, както и опакованите по този начин стоки, и да ги различават от другите опаковки и стоки […]“.

5 Оспорваната марка е регистрирана като колективна марка на Европейския съюз на 19 юли 1999 г. под номер 298273 за всички посочени в точка 3 по-горе стоки и услуги.

6 На 25 септември 2006 г. и 17 май 2016 г. регистрацията на спорната марка е подновена.

7 На 2 ноември 2012 г. другата страна в производство пред EUIPO Halston Properties, s. r. o., подава искане за отмяна на спорната мярка на основание член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001), поради това че марката не е била реално използвана за стоките, за които е била регистрирана. Искането е насочено срещу всички стоки от класове 1—34, посочени в точка 3 по-горе. Услугите, обозначени със спорната марка, не се оспорват.

8 Жалбоподателят представя множество документи за използването на спорната марка. След тях са различни лицензионни договори и други документи, уреждащи използването на спорната марка върху опаковките.

9 С решение от 26 май 2015 г. отделът по отмяна на EUIPO уважава частично искането за отмяна и прекратява, считано от 2 ноември 2012 г., правата на жалбоподателя за някои стоки (наричани по-нататък „спорните стоки“), а именно за всички стоки от класове 1—34, посочени в точка 3 по-горе, с изключение на:

– клас 6: „Метални опаковки, включени в клас 6“,

– клас 16: „Опаковки от хартия, картон, включени в клас 16, пластмасови материали за опаковки, включени в клас 16“,

– клас 17: „Опаковки от каучук, гутаперча, гума, азбест, слюда, включени в клас 17“,

– клас 18: „Опаковки от кожа и имитации на кожа, включени в клас 18“,

– клас 20: „Опаковки от дърво, корк, тръстика, ратан, плетена ракита, и заместители на тези материи или от пластмаса, включени в клас 20“,

– клас 21: „Контейнери за опаковки за домакинството или кухнята (без такива, от скъпоценни метали или покрити със скъпоценни метали), опаковки от стъкло, порцелан и керамика, включени в клас 21“,

– клас 22: „Опаковъчни изделия, включени в клас 22“,

– клас 24: „Текстилни опаковки, включени в клас 24“.

10 На 8 юли 2015 г. на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 (понастоящем членове 66—71 от Регламент 2017/1001) жалбоподателят подава пред EUIPO жалба срещу решението на отдела по отмяна, с което постановява прекратяване на правата му за спорните стоки.

11 С решение от 20 февруари 2017 г. (преписка R 1357/2015-5) (наричано по-нататък „обжалваното решение“) пети апелативен състав на EUIPO отхвърля жалбата. По-конкретно, счита, че жалбоподателят не е доказал, че е използвал спорната марка съгласно основната ѝ функция, а именно да гарантира идентичността на произхода на спорните стоки. В това отношение, на първо място посочва, че следва да се вземе предвид обстоятелството, че спорната марка е колективна марка, която в това качество се използва по начин, осигуряващ запазване на правата ѝ, когато се използва според функцията ѝ като указание на стоките и услугите на членовете на сдружението. По-нататък, въпросът дали спорната марка е използвана като указание за произхода на обозначените с нея стоки, се преценява в зависимост от възприятията на съответните потребители, които в случая свързват спорната марка с „екологосъобразно поведение на предприятието“ и възприемат тази марка като указание, че отпадъците от опаковки, обозначени със знака, могат да бъдат събрани, а след това оползотворени в специално предвидени за това контейнери или чували.

12 Апелативният състав отбелязва, че доколкото за съответния среден потребител в Европейския съюз значението на спорната марка се ограничава до указание за обстоятелството, че отпадъците от така означените опаковки могат да бъдат събрани и оползотворени по определена система, от гледна точка на този потребител спорната марка не би могла да се използва за указване на произхода на спорните стоки. Въпреки че при продажбата опаковката и стоката се явяват като „едно цяло“, съответният потребител е напълно в състояние да направи разлика между марката, посочваща търговския произход на стоката, и марката, указваща оползотворяването на празните и използвани отпадъци от опаковката, след като потребителят разопакова, използва или консумира самата стока. Тъй като стоката, върху чиято опаковка може да се види оспорваната марка, по нищо не се различава от идентична стока, чиято опаковка не възпроизвежда тази марка, оспорваната марка следователно не указва определено качество на стоките.

13 Освен това според апелативния състав жалбоподателят не е успял да докаже, че използването на спорната марка е имало за цел да създаде или да запази пазар за спорните стоки. Всички представени документи се отнасят до използването на спорната марка по отношение на опаковките за продажба.

Искания на страните

14 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

15 EUIPO иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

16 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, а именно нарушение на член 15, параграф 1 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 18, параграф 1 от Регламент № 2017/1001) във връзка с член 66 от същия регламент (понастоящем член 74 от Регламент 2017/1001).

17 Жалбоподателят по същество твърди, че представените от него документи доказват не само търговска употреба на спорната марка за опаковките на стоките, но и за опакованите спорни стоки.

18 На първо място, според него EUIPO не е взела предвид, че доказателствата за използване не се отнасят само до отделно продаваните опаковки, но и до опаковките за продажба, тоест до опаковките, които се предлагат при продажбата, образувайки едно цяло със стоката. Става въпрос за многократно маркиране на стоката върху опаковката ѝ, което се практикува често и с което потребителите са свикнали.

19 На второ място, според жалбоподателя, както следва от правило 22, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 10, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията от 5 март 2018 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/1001, и за отмяна на Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 (ОВ L 104, 2018 г., стр. 1), изображението на спорната марка върху опаковките, което се отнася до спорните стоки, е пряко доказателство за това, че спорната марка се използва по начин, който осигурява запазване на правата. По принцип потребителите свързват поставен върху опаковката знак със стоката, а не с опаковката ѝ.

20 На трето място, според жалбоподателя потребителите не схващат спорната марка в смисъл, че разглежданата опаковка има определени материални качества или произхожда от определен доставчик на опаковки, а по-скоро съгласно точка 6 от правилата за използване на спорната марка и конкретната функция на колективната марка в смисъл, че опаковката е част от подходяща система за управление на отпадъци, и в същото време, че производителят на спорните стоки участва в системата на жалбоподателя от лицензионни споразумения. Това важало в още по-голяма степен, тъй като потребителите на спорната марка не са доставчиците на опаковки, а продавачите или производителите на опакованите стоки.

21 Освен това жалбоподателят твърди, че спорната марка указва и определени нематериални качества на спорните стоки. Всъщност тя указвала, че спорните стоки произхождат от предприятие, направило финансови инвестиции, за да бъде обезвредена опаковката по смисъла на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3), и направените за това разходи позволяват да се осигури най-доброто рециклиране на използваните опаковки, да се избегнат безполезни разходи за опаковане, да се улесни обществената система за обезвреждане на отпадъците и най-накрая, да се опази възможно в най-голяма степен околната среда. Идеята, която спорната марка изразява и която се възприема от съответните потребители, била свързана с точна характеристика, а именно поведението на предприятието. В този смисъл спорната марка изразявала нематериално качество на спорните стоки. Потребителят не избирал опаковката като такава, а конкретна

стока в опаковка, защото тази стока произхожда от предприятие, което е направило финансова инвестиция за опаковката на съответната стока, за да може тази опаковка и опаковките от този вид да бъдат обезвредени по смисъла на Директива 2008/98.

22 СХВП оспорва тези доводи.

23 На първо място следва да се припомни, че съгласно член 15, параграф 1 от Регламент № 207/2009, „[а]ко в срок от пет години, считано от регистрацията, марката на ЕС не била реално използвана от притежателя в Съюза за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат срок от пет години, марката на ЕС подлежи на санкциите, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползването“.

24 Съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 правата на притежателя на марката на Европейския съюз се прекратяват въз основа на искане, представено в EUIPO, или въз основа на насрещен иск в производство за установяване на нарушение на правата върху марка, ако през непрекъснат период от пет години марката на Европейския съюз не е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, и ако не съществуват основателни причини за неизползване. Съгласно член 66, параграф 3 от Регламент № 207/2009 член 51 от Регламент № 207/2009 се прилага и към колективните марки на Европейския съюз.

25 Съгласно правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент № 2868/95 (понастоящем член 10, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2018/625), приложим към производствата за отмяна съгласно правило 40, параграф 5 от същия регламент (понастоящем член 19, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625), доказателствата за използване се състоят от индикации относно мястото, времето, степента и естеството на използване на марката и по принцип се ограничават до подаване на подкрепящи документи като пакети, етикети, ценоразписи, каталози, фактури, снимки, реклами във вестници и писмени декларации, посочени в член 78, параграф 1, буква е) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 97, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1001).

26 От тази съдебна практика следва, че марката се използва реално, когато използването се осъществява в съответствие с основната ѝ функция да гарантира идентичността на произхода на стоките и услугите, за които е била регистрирана, за да се създаде или да се запази пазар за тези стоки и услуги, с изключение на символичното използване, чиято единствена цел е запазването на правата, които предоставя марката (вж. по аналогия решение от 11 март 2003 г., Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, т. 43). В това отношение следва да се уточни, че по същия начин основната функция на колективна марка на Европейския съюз е да отличи стоките или услугите на членовете на сдружението, което е неин титуляр, от тези на други предприятия (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., The Tea Board/EUIPO, C-673/15 P—C-676/15 P, EU:C:2017:702, т. 63).

27 Преценката на реалното използване на марката трябва да се основава на съвкупността от факти и обстоятелства, които могат да установят действителното ѝ използване за търговски цели, и по-специално считаното за обосновано в съответния икономически сектор използване за поддържането или създаването на пазарни дялове за защитените от съответната марка стоки или услуги, естеството на тези стоки или услуги, характеристиките на пазара и обхвата и честотата на използване на марката (вж. решение от 10 септември 2008 г., Boston Scientific/СХВП — Terumo (CAPIO), T-325/06, непубликувано, EU:T:2008:338, т. 30 и цитираната съдебна практика).

28 Освен това реалното използване на дадена марка не може да бъде доказано с вероятности или предположения, а трябва да се основава на конкретни и обективни доказателства за действителното и достатъчно използване на марката на съответния пазар (вж. решение от

23 септември 2009 г., Cohausz/СХВП — Izquierdo Faces (acopat), T-409/07, непубликувано, EU:T:2009:354, т. 36 и цитираната съдебна практика). Следва да се извърши цялостна преценка, която отчита всички относими към конкретния случай фактори и която предполага известна взаимозависимост между отчетените фактори (вж. решение от 18 януари 2011 г., Advance Magazine Publishers/СХВП — Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, непубликувано, EU:T:2011:9, т. 30 и цитираната съдебна практика).

29 Освен това, ако дадена марка е била регистрирана за категория от стоки или услуги, достатъчно широка, за да могат в нея да се разграничат редица подкатегории, които могат да се разглеждат самостоятелно, доказването на реално използване на марката за част от тези стоки или услуги дава защита само по отношение на подкатегорията или подкатегориите, в които попадат стоките или услугите, за които марката действително е била използвана (вж. в този смисъл решения от 14 юли 2005 г., Reckitt Benckiser (España)/СХВП — Aladin (ALADIN), T-126/03, EU:T:2005:288, т. 45, и от 13 февруари 2007 г., Mundipharma/СХВП — Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, т. 23).

30 Настоящото основание следва да се прецени с оглед на гореизложеното.

31 Най-напред, следва да се уточни, че тъй като другата страна в производство пред EUIPO е подала искането си за отмяна пред EUIPO на 2 ноември 2012 г., периодът от пет години, посочен в член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, е от 2 ноември 2007 г. до 1 ноември 2012 г. (наричан по-нататък „релевантният период“).

32 Освен това следва да се припомни, че предметът на жалбата се свежда само до въпроса дали използването по начин, който осигурява запазването на правата на спорната марка, е доказано за спорните стоки. Опаковките от класове 6, 16—18, 20—22 и 24, за които правата на жалбоподателя не са прекратени, не са засегнати.

33 Както основателно посочва жалбоподателят, апелативният състав не е поставил под съмнение факта, че спорната марка е използвана реално като колективна марка в редица държави — членки на Съюза, върху всички видове опаковки на стоки. С оглед на факта, че съгласно посочената в точка 29 по-горе съдебна практика доказването на реално използване на спорната марка за част от тези стоки дава защита само по отношение на подкатегорията или подкатегориите, в които попадат стоките, за които марката на Европейския съюз действително е била използвана, се поставя въпросът дали, както твърди жалбоподателят, доказването на реално използване на спорната марка върху опаковките е доказване и на реално използване за самите опаковани стоки.

34 В това отношение в точка 31 от обжалваното решение апелативният състав приема, че използването по начин, който осигурява запазването на правата, може да бъде доказано с представяне на опаковки съгласно правило 22, параграф 4 от Регламент № 2868/95. С основание обаче констатира, че това не освобождава жалбоподателя от задължението да докаже, че реалното използване на спорната марка върху опаковките действително се възприема от съответните потребители за използване като марка за спорните стоки.

35 Всъщност, за да може използването на дадена марка да се квалифицира като реално, трябва да е налице използване в съответствие с основната функция на марката, която е да гарантира на потребителя или на крайния ползвател какъв е произходът на дадена стока или услуга, като му позволи да различи без вероятност от объркване тази стока или услуга от такива с друг произход (вж. по аналогия решение от 11 март 2003 г., Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, т. 36 и 43). Следователно преценката на реалното използване на марката трябва да се основава на възприятието на съответните потребители.

36 В настоящия случай, на първо място, следва да се отбележи, че правилно апелативният състав приема, че спорните стоки са насочени основно към широк кръг потребители, като например потребителите на перилни препарати и козметични продукти, лекарства, инструменти и електродомакински уреди, електрически уреди, дрехи, хранителни стоки, продукти за консумация и напитки, мебели, и че специалистите също са целева група, като например специалистите в областта на селското стопанство, търговията и промишлеността. На второ място, правилно апелативният състав посочва, че следва да се приеме, че целевата група потребители отделя от нормална до висока степен на внимание по отношение на спорните стоки, включващи, от една страна, потребителски стоки и мебели и вещи, използвани ежедневно, а от друга страна, и стоки, чието придобиване е свързано с високи разходи или може да има значителни икономически, екологични или медицински последици, като химикали, промишлени масла, смазочни материали, вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, дезинфектанти, лекарства, машини за обработване, медицински изделия и превозни средства. Освен това следва да се отбележи, че определянето на съответните потребители от апелативния състав, както и съображенията относно степента на внимание във всеки случай не са оспорени от страните.

37 От гледна точка на съответните потребители апелативният състав правилно е стигнал до извода, че жалбоподателят не е доказал реално използване на спорната марка в съответствие с основната ѝ функция да гарантира идентичността на произхода на спорните стоки.

38 По-конкретно, позовавайки се в това отношение на констатациите на Общия съд в решение от 24 май 2007 г., Duales System Deutschland/Комисия (T-151/01, EU:T:2007:154, т. 159), правилно апелативният състав приема, че съответните потребители разпознават спорната марка, поставена върху опаковката, като указание, че опаковката може да бъде събрана и оползотворена по определена система. Всъщност, както правилно посочва апелативният състав, notorно известен факт е, а и е доказано с документи, представени от жалбоподателя, че съответните потребители са свикнали със спорната марка и от много години познават системата за оползотворяване на отпадъците от опаковки. Съгласно констатациите на апелативния състав, който в това отношение се позовава на представено от жалбоподателя проучване на германска социологическа агенция, 98 % от населението, анкетирано през 2003 г. в Германия, познава спорната марка и 78 % от населението в Германия квалифицира през същата година спорната марка като „знак, поставен върху опаковките, за да укаже на потребителя, че тези опаковки се обезвреждат отделно от остатъчните отпадъци в контейнери за събиране по двойната система“. Според тези констатации на апелативния състав, който в това отношение се позовава на годишния доклад на френското предприятие Eco-Emballages, подобно на това на жалбоподателя, през 2010 г. спорната марка е възпроизведена върху 95 % от опаковките във Франция и е разпозната от 75 % от населението във Франция, от които 99,2 % са могли да сортират отпадъците си от опаковки.

39 Жалбоподателят не оспорва констатацията на апелативния състав, че съответните потребители разбират спорната марка в смисъл, че опаковката е част от подходяща система за управление на отпадъците. Напротив, твърди, че освен това разбиране тези потребители разбират марката в смисъл, че производителят на спорните стоки участва в системата на жалбоподателя от лицензионни споразумения. Следователно спорната марка изразявала нематериално качество на спорните стоки, а именно екологосъобразното поведение на предприятието, което произвежда или разпространява спорните стоки. Потребителите свързвали поставената върху опаковката спорна марка със стоката, а не с нейната опаковка.

40 В това отношение следва, най-напред, да се отбележи, че съображенията на жалбоподателя отчасти са противоречиви, тъй като, от една страна, твърди, че съответните потребители разбират спорната марка като указание, че търговската опаковка, като неразделна част със

стоката от единицата за продажба, е част от подходяща система за управление на отпадъци, а от друга страна, че съответните потребители свързват поставената върху опаковката спорна марка със стоката, а не с нейната опаковка.

41 На следващо място, следва да се отбележи, че съображенията на жалбоподателя са неотносими. Несъмнено е вярно, че спорната марка в съответствие с функцията ѝ като колективна марка, указва на обстоятелството, че производителят или разпространителят на спорните стоки участва в системата на жалбоподателя от лицензионни споразумения и следователно дава информация за определено екологосъобразното поведение на това предприятие. Факт е обаче, както правилно посочва апелативният състав, че съответният потребител е напълно в състояние да направи разлика между марка, посочваща търговския произход на стоката, и марка, указваща оползотворяването на отпадъците от празни и употребявани опаковки, след като потребителят разопакова, използва или консумира самата стока, дори и опаковката и стоката при продажбата да са били представени като „едно цяло“. Освен това от представените от жалбоподателя доказателства е видно, че самите стоки редовно се обозначават с марки, принадлежащи на различни дружества.

42 Поради това реалното използване на спорната марка като колективна марка, обозначаваща стоките на членовете на сдружението, отличавайки ги от стоките с произход от предприятия, които не участват в това сдружение, ще бъде възприета от съответните потребители като използване, което се отнася до опаковките. Нематериалното качество, което жалбоподателя заявява и придава на спорната марка, тоест екологосъобразното поведение на предприятието поради участието му в системата на жалбоподателя от лицензионни споразумения, според съответните потребители ще се дължи на възможността за екологично обработване на опаковката, а не на такова обработване на самата опакована стока, която може да се окаже неподходяща за такава екологична обработка, като огнестрелните оръжия от клас 13.

43 На последно място, подобна преценка се потвърждава и от тълкуването на точка 6 от правилата за използване на спорната марка, съгласно която спорната марка е създадена, „за да се позволи на потребителите и търговците да разпознават опаковките, които са част от [д]войната [с]истема и за които е създаден принос към финансирането на системата, както и опакованите по този начин стоки, и да ги различават от другите опаковки и стоки“. Следователно разбирането на спорната марка от съответните потребители не се отнася до нематериалното качество на спорните стоки, а до нематериалното качество на опаковката на тези стоки, включена в управляваната от жалбоподателя двойна система.

44 Поради това правилно в точки 33, 35 и 37 от обжалваното решение апелативният състав е установил, че жалбоподателят освен това не е успял да докаже, че използването на спорната марка има за цел да създаде или да запази пазар по отношение на другите икономически оператори, поне що се отнася до спорните стоки. Тъй като марката е известна на потребителя само като указание, че отпадъците от така означената опаковка могат да бъдат обезвредени благодарение на намиращите се наблизо съоръженията за събиране, поставянето на спорната марка върху опаковката отразява единствено факта, че предприятието, както и всички други икономически оператори, действат съгласно изискванията на Директива 2008/98, съгласно които всички предприятия имат задължение за оползотворяване на отпадъците от опаковки.

45 Противно на твърдението на жалбоподателя, че при идентични предложенията на конкуренцията, което е малко вероятно, потребителят ще вземе решение за дадена опакована стока единствено въз основа на качеството на опаковката, спорната марка не създава или не запазва пазар по отношение на другите икономически оператори, поне що се отнася до спорните стоки, а единствено що се отнася до опаковката.

46 От всичко изложено по-горе следва, че за релевантния период жалбоподателят не е доказал реално използване, което да може да осигури запазване на правата на спорната марка за спорните стоки, и поради това твърдението за наличие на едно-единствено основание следва да се приеме за неоснователно и да бъде отхвърлено.

47 Поради това жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

48 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски на EUIPO в съответствие с направените от нея искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH да заплати съдебните разноски.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 декември 2018 година.

Подписи